

MATTHEW TREE, PARLAMENT 21, 4-1, BARCELONA
08015, CATALONIA Tel: 443 26 30 Fax: 424 71 84

Data: dium, 23 gen 1994

Estimat Jordi,

Aquesta és una nota breu per donar-te les gràcies per les fotos de la festa - van sortir bé, oi? - i per acompanyar una còpia de *The Happiest Man Alive*, que la meva amiga va trobar durant la seva estada a Nova York. De fet, li vaig donar tota una llista de llibres, i en va trobar dos d'interessants. Un era la reedició (1993) d'*Aller Retour New York* (New Directions) i l'altre un recull de cartes escrites a la revista "Stroker" entre 1978 i 1980. Aquell és un llibre en forma d'una carta a Alfred Perlès, escrit cap allà al 1935, que el mateix Miller no volia veure reeditat des del final de la segona guerra mundial ençà, segurament pels dosis - força irritants - d'antisemitisme que hi surten. He de dir que mai he pogut entendre aquest antisemitisme primerenc de Miller, que va desaparèixer del tot, és clar, a partir de *Sexus*. Em sembla que, de la mateixa manera que associava els alemanys amb la disciplina brutal, els xinesos amb una passivitat positiva, els escandinaus amb l'avorriment i els afroamericans amb l'espontaneïtat, associava els jueus - els de Nova York, mai es ficava amb els altres - amb l'intel.lectualisme que tan odiava. Certament no és una cosa racial, sinó simbòlica. (Aquell famós episodi del "Cafè lliure de jueus" descrit a *Clichy* mostra clarament què en pensava, del racisme). Tanmateix, *Aller Retour* molesta, de vegades, quan, enmig d'una narrativa altrament tan rica com les dels Tròpics, es troba una frase com: "All New York owned and run by pushing, grabbing Jews..". (Sorprenentment, no s'hi fa cap referència en el pròleg de George Wickes, a aquests petits atacs als jueus).

La meva col·lega també va descobrir que dos llibres que tenia abans i que he perdut - no sé com - no es poden trobar enlloc. Les mateixes editorials ho han dit. Es tracta de *Sunday After The War* i de *The World of Sex*. No entenc com els he pogut perdre, aquests llibres, precisament aquests dos, que es veu ara no es tornaran a reeditar durant molt de temps. Cap notícia de *Moloch*, tampoc. Ah, i per una casualitat extraordinària, el company de la meva amiga a Nova York li va donar un llibre de Miller com a regal per a mi. Ella li va advertir que jo tenia gairebé tot, del Miller, però ell va insistir: es tracta de l'edició britànica de les cartes a Hoki, que tu em vas portar fotocopiada!

Bé, aquí plego per avui. Aquests són dies estranys, des de fa cosa de quinze dies el meu pare ha estat molt malalt (fa anys que té una condició cardíaca, i ara el cor se li ha cansat del tot). Vaig passar una setmana a Londres, cada dia a l'hospital, però me'n vaig haver d'anar, al final, per la feina. Fa poc, la seva condició, ja clarament dolenta, es va empitjorar, i es veu que ara és qüestió de dies. Afortunadament, la meva mare té bona salut i és una persona forta. L'està ajudant molt la seva germana. Les coses són com són, i suposo que haurien pogut ser pitjors: si més no, el cuiden bé a l'hospital, ma mare hi pot anar cada dia etc. M'han dit que, després d'un dia desficiós, abans d'ahir, ara es troba molt calmat, en pau. Estic content, si se'n pot dir així, d'haver pogut acomiadar-me d'ell quan encara era conscient.

Jordi, estava molt bé, veure't un altre cop. Espero que tot et vagi bé - records de la Désirée, que ha estat llegint això ara mateix - i de mi, no cal dir-ho, a tu a i a la Isabel. A reveure -

amb una abraçada ben

fonta,

Matthew